

oprette en Postekspedition. Ærede Medlemmer ville i Ændringsforslagslisten Nr. 8—11 og 13—14 finde i alt 6 Ændringsforslag, men disse 6 Ændringsforslag indeholde kun dette, at vi stille Brendrup og Ullerslev lige som Postekspeditioner. Derved opnaas nogen Besparelse i Sammenligning med det Forslag, som er stillet fra den højtærede Indenrigsministers Side. Thi ved at der bliver ved at være Postekspedition i Ullerslev, og at der kun oprettes Postekspedition i Brendrup, sker der jo det, at Postbesørgelsen paa disse Steder henlægges under den stedlige Stationsforstander, saaledes at han mod et Honorar, som er mindre end det, vi vilde komme til at give, hvis vi skulde have særskilt ansatte Postmestre, besørger de nødvendige postale Forretninger. Der er som sagt nogen Besparelse derved, og Udvalget er enigt derom, og jeg haaber, at den højtærede Indenrigsminister ogsaa vil kunne bestride Postbesørgelsen paa tilfredsstillende Maade ad den Vej, som Udvalget her har været enigt om at foreslaa.

Saa kommer der i Betænkningen Nr. 26—31 en hel Række forskellige Spørgsmaal angaaende Postvæsenet, der til en vis Grad er sammenhørende Spørgsmaal; og selv om de i og for sig ikke ere fuldt ud sammenhørende, vil jeg dog tillade mig at omtale dem under eet. Som det første af dem, Betænkningens Nr. 26, ville ærede Medlemmer finde, at Udvalget har forbeholdt sig sin Stilling med Hensyn til de 95 Postbude, som Finanslovsforslaget foreslaar skulle rykke op til at være Overpostbude. Lad mig nu ganske kort skitsere for de ærede Medlemmer de Principper, hvorefter vi ere gaaede frem. Da Udvalget ikke paa alle Punkter her staar enigt, er det ganske naturligt, at det særlig er Flertallets Mening, jeg i dette Øjeblik kommer til at referere, selv om vi selvfølgelig ikke i et og alt ere uenige med de ærede Herrer Mindretalsforslagsstillere. Vi gaa ud fra følgende: Paa de store Etaters Omraader, hvor Lønningslovene bleve givne for faa Aar siden, ville vi, saa vidt gørligt, kræve, at de Bestemmelser, som bleve tagne den Gang, respekteres i størst mulig Udstrækning baade fra Administrationens og fra Organisationens Side. Selv om der ikke indenfor disse Etater positivt rejses nye Lønningskrav, saa ligger der dog paa mange Maader — og det er menneskeligt, det er der intet at sige til — i deres Bestræbelser skjult en Higen efter at forbedre deres økono-

miske Kaar gennem Forandringer, gennem Forskydninger, som kunde bringe en økonomisk Fordel, selv om det ikke i og for sig fremtræder som en direkte Lønningslovforandring. F. Eks. betyder Ministeriets Forslag om, at disse 95 Postbude skulde være Overpostbude, en Lønningsforbedring for de vedkommende, og det er menneskeligt og fuldt ud forstaaeligt, at de søge at faa en saadan. Men der er det, Flertallet siger, at det Forhold, som i Almindelighed er gældende mellem Overpostbude og Postbude, ville vi se, at faa respekteret, thi det er klart, at hvis vi gik hen og gjorde alle Postbudene til Overpostbude, uagtet de vedblivende besørgede ganske det samme Arbejde, opnaaedes der ikke andet end den Lønningsforbedring, som vilde følge deraf. Sammenligne vi Forholdene i denne Etat med Forholdene paa Jernbanevæsenets Omraade, vil man for Portørernes Vedkommende finde, at der er 1 Overportør for hver 8 Portører. Men hvis vi gennemføre det her stillede Forslag og give alle de 95 Postbude Oprykning til Overpostbude, vil Forholdet for Postbudenes Vedkommende være: Et Overpostbud for hver 5 Postbude, og vi kunne være sikre paa — det er der vist ikke et Menneske i Salen, der tvivler om —, at faa først Postbudene dette Forhold gennemført, have vi straks Jernbanefolkene, som sige: Nu have I paa Postvæsenets Omraade gennemført det Forhold, at der er et Overpostbud for hver 5 almindelige Postbude, nu ville vi have det samme for Portørernes Vedkommende. Vi faa en Svikmølle i Gang, hvis vi tillade, at Forholdene i den ene Etat komme et Skridt frem foran Forholdene i den anden og næste Aar igen Forholdene i den anden et Skridt foran, og vi vide da ikke, hvor vi havne. Det, vi have gjort ved at tage Forbehold overfor de 95 Postbudes Oprykning, er ikke — thi det vilde være i Strid med Loven — at hindre, at de blive Overpostbude, men vi bede om, at det maa ske i et saadant Forhold, at det holdes nogenlunde i Lighed med Forholdene i andre Etater for ikke øjeblikkelig at fremkalde Krav om noget tilsvarende fra andre Sider. Lad os opretholde Forholdet, som det er — ja, maaske ikke, som det er, for det kan jo være, det er abnormt i Øjeblikket; om det skal være en Trediedel, Halvdelen eller to Trediedele, kunne vi ikke i Udvalget udtale os om, men vi ville haabe, at den højtærede Minister kan finde det rette Forhold, som vil svare til Udvalgets